

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010098
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6717010098.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jána Bobora v trestnej veci obžalovaného W. S., stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm.b/ ods. 4 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 17. mája 2018, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného W. S. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/40/2017 zo dňa 04.10.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného W. S. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/40/2017 zo dňa 04.10.2017 bol obžalovaný G. S. v bode 1) rozsudku uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr.zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák.

Obžalovaný P. S. v bode 1) rozsudku bol uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr.zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a v bode 2) rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.f/ Tr.zák.

Obžalovaný W. S. bol v bode 1) napadnutého rozsudku uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, 3, 4 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr.zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku pod bodom 1) a 2).

Za toto konanie okresný súd uložil obž. G. S. podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím § 37 písm.h/, m/ Tr.zák. , § 38 ods. 2 , 4 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 64 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obž. P. S. okresný súd uložil v zmysle § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím § 36 písm.l/, n/ Tr.zák. , § 37 písm.h/, m/ Tr.zák. , § 38 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 1 , 2 Tr.zák. súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm.b/ Tr.zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd súčasne zrušil výrok o treste uložený obžalovanému P. S. rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/138/2016 zo dňa 08.03.2017, právoplatným dňa 30.05.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/43/2017 zo dňa 30.05.2017, ktorým bol obžalovanému P. S. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne, na výkon

ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/138/2016 zo dňa 08.03.2017, právoplatným dňa 30.05.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/43/2017 zo dňa 30.05.2017, zostali týmto rozhodnutím okresného súdu nedotknuté.

Obžalovanému W. S. okresný súd podľa § 212 ods., 4 Tr.zák. s použitím § 36 písm.l/, n/ Tr.zák., § 37 písm.h/, m/, § 38 ods. 5 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák., § 39 ods. 1, 3 písm.e/ Tr.zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd všetkým trom obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému V. K., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom J. XX, škodu vo výške 535,- €.

Obžalovanému P. S. uložil povinnosť nahradiť poškodenému Družstvu AGRA Litava, so sídlom Litava 962 44, Litava 290, IČO: 36 037 168, škodu vo výške 160,- €. Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. súd odkázal poškodené Družstvo AGRA Litava so sídlom Litava 962 44, Litava 290, IČO: 36 037 168, so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor a to proti výroku o treste u obž. W. S.. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že prokurátor sa stotožnil s výrokom o vine obžalovaného, avšak trest uložený obž. W. S. považuje za trest ukladaný v rozpore so zásadami ukladania trestov. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 38 ods. 5 Tr.por., kedy pri opätovnom spáchaní zločinu zvýšil dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby o polovicu, t.j. z 3 rokov na 6 rokov a 6 mesiacov a zároveň použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1, 3 písm.e/ Tr.zák., ktorú skutočnosť odôvodnil vyhodnotením všetkých okolností prípadu, celkovým správaním obžalovaného po spáchaní skutku a jeho postojom k žalovanej trestnej činnosti. Podľa prokurátora však nie je možné za súčasného použitia ust. § 38 ods. 5 Tr.por. uplatniť ust. § 39 ods. 1 písm.e/ Tr.por. s odôvodnením, o ktoré súd svoje rozhodnutie oprel. V tejto súvislosti prokurátor ďalej poukázal na osobu obžalovaného W. S., ktorý má 9 záznamov v odpise z RT za rôznu kriminálnu trestnú činnosť, v minulosti bol opakovane odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody aj za majetkovú trestnú činnosť, pričom takejto trestnej činnosti sa dopustil opätovne. Preto mal prokurátor za to, že neexistujú žiadne okolnosti prípadu, ktoré by boli dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1, 3 písm.e/ Tr.zák. a to zvlášť, že bolo aplikované ust. § 38 ods. 5 Tr.por. Z uvedeného dôvodu prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste obž. W. S. a aby odvolací súd rozhodol vo veci sám bez použitia ust. § 39 ods. 1, 3 písm.e/ Tr.zák. a uložil obžalovanému trest v rámci trestnej sadzby 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov, so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie aj obž. W. S., ktoré prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že toto smeruje proti výroku o treste u obž. W. S., pričom obhajoba poukázala na rozhodnutie okresného súdu v súvislosti s poľahčujúcimi a prítiažujúcimi okolnosťami a ďalšími skutočnosťami, na ktoré okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol.

V tomto smere sa obhajoba stotožnila s rozhodnutím okresného súdu, že boli splnené podmienky na použitie ust. § 39 ods. 1 Tr.zák. vzhľadom na okolnosti prípadu a celkové správanie obžalovaného W. S., ako aj postoj k žalovanej trestnej činnosti, avšak nesúhlasil s trestom uloženým okresným súdom, ktorý považuje aj naďalej za neprimerane prísny z nasledujúcich dôvodov.

V prvom rade obhajoba poukázala na to, že ostatní obvinení z tohto trestného činu boli usvedčovaní na základe výsluchu výpovede obž. W. S., ktorý významnou mierou už v prípravnom konaní prispel k tomu, aby páchatelia tohto trestného činu boli usvedčení a za uvedené skutky potrestaní, kedy títo obžalovaní

v prípravnom konaní nedoznali svoju vinu tak, ako to učinil obž. W. S., ktorý popísal skutok ako sa stal a pomohol usvedčiť obž. G. S. a obž. P. S., ktorí v prípravnom konaní po vznesení obvinenia nevypovedali.

Podľa obhajoby je nesporné, že vzhľadom na charakter trestnej činnosti, záujem štátu je na objasnení tohto skutku niekoľkonásobne prevyšujúci záujem štátu na trestnom stíhaní obžalovaného W. S., ktorý sa ku skutku doznal už v prípravnom konaní, pomohol objasniť priebeh spáchaného skutku. Súčasne prejavil záujem nahradiť spôsobenú škodu, kedy trestať takýto druh trestnej činnosti, najmä vzhľadom na spôsobenú škodu, hranicou trestnej sadzby od 3 až do 10 rokov, t.j. posudzovať právnu kvalifikáciu spáchaného skutku tzv. závažnejším spôsobom konania u obž. W. S. aj podľa ust. § 212 ods. 4 písm.b/ Tr.zák. sa obhajobe zdá v právnom štáte nespravodlivé a neprijateľné.

V tomto smere obž. W. S. svojím postojom v trestnom konaní dostatočne preukázal, že si vinu uvedomuje, túto priznal, nezľahčoval ju, ani nepopieral. V záujme pravdivosti vypovedal vo svoj neprospech a zaviazal sa nahradiť spôsobenú škodu. Z uvedeného dôvodu má obhajoba za to, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov, je neprímerane prísne a v rozpore s ust. § 34 ods. 1 Tr.zák. Trestné zákonodárstvo nie je len o potrestaní páchatela, ale aj o jeho prevýchove. Obhajoba má za to, že na nápravu obžalovaného W. S. postačuje nepodmienečný trest odňatia slobody kratšieho trvania ako sú 4 roky a ktorého výšku ponecháva na zvážení súdu za použitia ust. § 39 Tr.zák. Z uvedeného dôvodu obhajoba požiadala zrušiť napadnutý výrok o treste v napadnutom rozsudku vo vzťahu k obž. W. S. a uložiť mu primeraný, ale najmä spravodlivý trest odňatia slobody.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody bez použitia § 39 Tr.zák. a pre výkon trestu ho zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že sa pridriavajú písomných dôvodov ich odvolania, má za to, že uložený trest obžalovanému vzhľadom k spáchanému skutku a osobe obžalovaného je neprímerane prísny, z toho dôvodu požiadala uložiť obžalovanému primeraný trest odňatia slobody pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a tento trest aby mohol vykonať v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí sa pridriavoval návrhu svojej obhajkyne a poprosil súd, aby mu uložil primeraný miernejší trest.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. V tomto smere odvolací súd poukazuje na vyhlásenie obžalovaných P. S. a W. S. urobené v zmysle § 257 ods. 5 Tr.por., ktoré okresný súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr.por. prijal a preto vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu, ako aj výroku o náhrade škody.

Z obsahu odvolania okresného prokurátora a obž. W. S. je zrejmé, že tieto smerovali len proti výroku o treste. Preto odvolací súd v napadnutom rozsudku preskúmal tento výrok a zistil, že okresný súd nepochybil, keď obžalovanému W. S. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V tomto smere poukazuje na to, že za predmetné konanie obžalovanému Trestný zákon umožňoval uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí zákonom ustanovenej trestnej sadzby od 3 do 10 rokov. Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona prihliadnúť mal. Správne aplikoval ust. § 38 ods. 5 Tr.zák., podľa ktorého ak páchatel spáchal opätovne zločin, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, teda z troch rokov na šesť rokov a šesť mesiacov. Na tomto mieste však je potrebné zdôrazniť, že takto upravená dolná hranica trestnej sadzby neumožňuje súdu v tomto prípade uložiť primeraný a predovšetkým spravodlivý trest za skutok, ktorý spáchal obžalovaný.

Európsky súd pre ľudské práva, Ústavný súd SR ako aj Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu uplatňuje princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných

práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu zdôrazňuje aj pri zásahu do práv chránených dohovorom majúcich podobu trestných sankcií.

S prihliadnutím na uznesenie Ústavného súdu SR PL.ÚS 106/2011 zo dňa 05.10.2011 odvolací súd poukazuje na to, že požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchateľa. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným.

V konečnom dôsledku v nadväznosti na vyššie uvedené z Nálezu ÚS SR tiež vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchateľovi trestného činu. Neprimeraný trest je teda negáciou práva, ktorá sa svojou podstatou (negovaním práva) ničím nelíši od trestného činu, pričom páchateľ, ktorému toto bezprávie spôsobil štát, nebude mať možnosť dosiahnuť negáciu štátom spôsobenej negácie práva, keďže monopol na potrestanie má v rukách štát.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom prvostupňový súd správne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu a obžalovanému uložil primeraný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov nepodmienečne, okrem iného aj s použitím ust. § 39 ods. 1, 3 písm.e/ Tr.zák. so zaradením menovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trest s minimálnym stupňom stráženia.

K námietke prokurátora o nemožnosti aplikácie ust. § 39 ods. 1 Tr.zák. odvolací súd neprihliadol, keďže žiadne zákonné ustanovenie Tr.zákona a Tr. poriadku nebráni takémuto postupu v tomto prípade.

Navyše vzhľadom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR súdy musia každý jeden ukladaný trest posúdiť s maximálnym ohľadom práve na charakter jednotlivého prípadu, aby mohli uložiť páchateľom trestnej činnosti primerané tresty. Ďalej odvolací súd sa nestotožňuje ani s námietkami obžalovaného o neprimeranosti uloženého úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov, keďže tento mu bol uložený pod hranicou upravenej trestnej sadzby, kedy bez použitia ust. § 39 ods. 1, 3 písm.e/ Tr.zák. by súd musel obžalovanému ukladať trest minimálne vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, čo aj odvolací súd vyhodnotil ako neprimeraný trest tomu, čo obžalovaný urobil, ako aj spôsobenej škode, k osobe obžalovaného a jeho postojú k trestnej činnosti. Okresný súd v tomto smere svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa krajský súd stotožnil.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za týchto okolností, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolania okresného prokurátora a obžalovaného W. S. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.